

det er meget almindeligt, at større Firmaer i Thorshavn sender rejsende ud til Smaa-bygderne, hvor de optager Ordre ogsaa hos private Personer, selvfølgelig til Skade for den stedlige Handel. Dernæst gælder det særlig paa Færøerne, at saavel indenlandske som udenlandske rejsende kan berejse Øerne uden nogen Afgiftserlæggelse; i saa Henseende er Forholdene paa Færøerne jo forskellige fra den øvrige Del af Kongeriget. For at imødekomme de forskellige Ønsker fra Færingernes Side har Lagtinget fremsat og vedtaget et Forslag, som ogsaa Amtmanden har givet sin Billigelse, og det er derefter fremsendt til Justitsministeriet, som har tiltraadt Forslaget.

Forslaget gaar ud paa, at handelsrejsende — hvorved forstaas Agenter saavel for indenlandske som for udenlandske Firmaer — skal for Fremtiden paa Færøerne være uberettigede til at falbyde eller afhænde Varer til andre end til Personer, der har løst Handelsbevis; dog skal handelsrejsende til Fabrikanter, Haandværkere og andre Næringsbrugere kunne falbyde og afhænde saadanne Varer, som enhver behøver til sin Næringsdrift. Det er dernæst foreslaaet i § 2, at forinden nogen kan drive Erhverv som handelsrejsende paa Færøerne, skal han hos Landfogeden erhverve et Antagelsesbevis, som kun gælder for eet Aar ad Gangen. For et saadant Antagelsesbevis erlægges, dersom den handelsrejsende kun vil udføre Handelsforretning for et enkelt Firma, en Betaling af 25 Kr. og, saafremt han vil udføre Handelsforretninger for flere Firmaer, yderligere 15 Kr. for hvert af disse Firmaer. Betalingen tilfalder Færø Amt's Fattigkasse og Repartitionsfond til lige Deling. I § 3 indeholdes detaillerede Straffebestemmelser for Overtrædelse af Loven og Bestemmelse om, at Overtrædelserne skal behandles som offentlige Politisager. § 4 indeholder Forslag om, at Loven træder i Kraft den 1. Januar 1914. — Med disse Ord skal jeg anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Det andet Forslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Motorløretøjer*. I Henhold til den bestaaende Lov skal denne jo fremsættes for Rigsdagen til Revision inden Udgangen af 1912, og for at opfylde denne Bestemmelse fremkommer nu dette Revisionsforslag. Jeg har forstaet Rigsdagen saaledes, at det var Meningen, at der, hver Gang denne Lov kom til Revision,

skulde ske nogle Fremskridt paa dette Omraade, men jeg mener dog ikke, at Tiden endnu er inde til, at man kan gøre Skridtet fuldt ud, at sætte Motorkøretøjer paa lige Fod med andre Køretøjer, undtagen maaske ved Straf- og Ansvarsbestemmelserne. Tiden dertil vil maaske komme senere, men endnu er det ikke Tilfældet. Det Forslag, jeg nu fremsætter for det høje Ting, indeholder visse Forandringer, men altsaa ikke af meget gennemgribende eller principiel Betydning.

I Lovforslagets § 2 gives der Bestemmelse om, at den Dispensation, den Tilladelse, som Justitsministeriet kan meddele ifølge den gældende Lov, for Motorkøretøjer, som Militæretaten anvender, udvides til saadanne Køretøjer, over hvilke Militæret har sikret sig Brugsretten ved Mobilisering, samt Køretøjer, der anvendes i andre offentlige Øjemed. Endvidere er der indført en ny Bestemmelse, som maa siges at være nødvendig eller i alt Fald hensigtsmæssig, nemlig at Politiet kan meddele Tilladelse til at køre med Motorkøretøj paa anden Maade end den, der i Loven fastsættes for Motorkøretøjer, der benyttes til almindelig Kørsel, nemlig naar de i enkelte Tilfælde skal benyttes til Transport af syge eller tilskadekomne eller i andet lignende Øjemed, som ikke taaler Opsættelse; dog skal Vognen saa være mærket med en hvid Dug, anbragt paa en Stok — et Lommeterklæde kan jo gøre Tjeneste —, for at dokumentere overfor Politiet, at Køretøjet har faaet den fornødne Tilladelse. — I § 4 er samlet en Del Bestemmelser, der før fandtes i forskellige Paragraffer i Loven, om, hvad et Motorkøretøj skal være forsynet med.

Lovforslagets Kapitel II handler om Anmeldelse, Undersøgelse og Registrering af Motorkøretøjer og indeholder ikke saa særligt gennemgribende Forandringer; at jeg behøver at opholde mig nærmere ved dem. Jeg skal kun fremhæve den sidste Paragraf, § 16, hvorefter Justitsministeriet bemyndiges til at give fornødne Forskrifter om Opbevaring af Benzin og andre brandfarlige Vædske. Det er en Ret, som Justitsministeriet har i Henhold til andre Love i København og Købstæderne, og der er Trang til en lignende Ret udenfor København og Købstæderne. Endvidere bestemmes i § 16, at Justitsministeren fastsætter de nærmere Bestemmelser om, hvorledes Motorkøretøjerne med Tilbehør skal være indrettede, og om Motorkøretøjernes Anmeldelse, Undersøgelse, Regi-